

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobkyně: **P. N.**, zast. JUDr. Romanem Haisem, advokátem se sídlem Palackého třída 2203/186, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 6. 5. 2025, č. j. 65 Af 20/2024-37, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se zamítá**.
- II. Žalobkyni **se ukládá** zaplatit ve lhůtě **3 (tří) dnů** od právní moci tohoto usnesení soudní poplatky (podle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů) za návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví, který činí podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků částku

1000 Kč.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2024, č. j. 23776/24/5200-10423-705893, ve věci kompenzačního bonusu.

[2] Společně s kasační stížností podala stěžovatelka návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatelka uvedla, že dodatečně doměřená daň za bonusové období v úhrnné výši 81 500 Kč je pro ni značnou částkou a její úhrada by pro ni i její rodinu mohla představovat až existenční újmu. Stěžovatelka dále uvedla, že je nemajetná – nevlastní žádný nemovitý ani movitý majetek vyšší hodnoty.

[3] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zdůraznil, že přiznání odkladného účinku má být vyhrazeno pro ojedinělé případy a újma, která stěžovatelce hrozí musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní. Přiznání odkladného účinku tedy má mít mimořádný charakter. Podle žalovaného stěžovatelka své tvrzení o vzniku újmy nedoložila žádnými listinnými důkazy, neunesla tedy své důkazní břemeno. Stěžovatelka i v žalobě požadovala přiznání odkladného

účinku, krajský soud však žalobě odkladný účinek nepřiznal, jelikož stěžovatelka nesplnila svou povinnost tvrdit a prokázat nepoměrně větší újmu, než která může vzniknout jiným osobám.

[4] V souladu s § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej může na návrh stěžovatelky přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobkyni nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Povinnost tvrdit vznik újmy má stěžovatelka, jež musí konkretizovat, jakou újmu by pro ni znamenal výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje, a uvést její intenzitu (viz např. usnesení zdejšího soudu ze dne 20. 6. 2019, č. j. 1 As 171/2019-48).

[5] Přiznání odkladného účinku je mimořádným institutem, kterým jsou před meritorním rozhodnutím o kasační stížnosti prolomeny právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba nahlížet jako na zákonné a věcně správné až do jeho případného zrušení zákonným postupem. Odkladný účinek by tak měl být přiznáván jen v ojedinělých případech za splnění výše vymezených podmínek § 73 odst. 2 s. ř. s.

[6] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uvedených stěžovatelkou a okolností projednávané věci dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou v této věci splněny.

[7] Nejvyšší správní soud v první řadě posuzoval splnění podmínky nepoměrně větší újmy na straně stěžovatelky ve srovnání s újmou, která by hrozila jiným osobám. Stěžovatelka namítá, že by pro ni a její rodinu úhrada kompenzačního bonusu mohla představovat až existenční újmu, neuvádí však žádné konkrétní okolnosti ani nepředkládá žádné podklady, ze kterých by bylo patrné, že jde o závažnou a reálnou hrozbu, nikoliv jen hypotetickou a bagatelní. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že břemeno tvrzení i břemeno důkazní o této újmě nese stěžovatelka. Tvrzení stěžovatelky musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro ni byl zásadním zásahem; srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015-50, či ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32. Stěžovatelka v této věci nepochybně svou povinnost tvrdit a prokázat existenci nepoměrně větší újmy, než která by hrozila jiným osobám, nesplnila. Pouhé obecné tvrzení o hrozbě existenční újmy, které stěžovatelka nijak blíže neodůvodňuje ani nedokládá relevantními podklady, pro přiznání odkladného účinku nepostačuje.

[8] Je potřeba zohlednit také to, že již krajský soud stěžovatelku na povinnost unést důkazní břemeno výslovně upozornil ve svém usnesení ze dne 11. 9. 2024, č. j. 65 Af 20/2024-19, kterým nepřiznal odkladný účinek žalobě. Krajský soud v tomto usnesení stěžovatelku upozornil, že případnou nemožnost jednorázové úhrady dané částky by stěžovatelka měla řešit primárně prostřednictvím institutů zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (např. žádostí o posečkání úhrady daně či žádostí o rozložení úhrady na splátky). Stěžovatelka byla ve věci žádosti o přiznání odkladného účinku již jednou neúspěšná, přesto i v kasační stížnosti uvádí vágní a ničím nepodložené tvrzení o hrozbě

pokračování

existenční újmy, aniž by současně toto své tvrzení jakýmkoliv relevantním způsobem doložila, případně zdůvodnila, proč nevyužila zmíněných institutů daňového řádu.

[9] Za této procesní situace nemohl Nejvyšší správní soud dospět k jinému závěru, než že stěžovatelka opět neunesla břemeno tvrzení ani břemeno důkazní ve vztahu k nepoměrně větší újmě, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Nejvyšší správní soud tak existenci nepoměrně větší újmy neshledal.

[10] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud v souladu s § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. návrh stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl (výrok I.).

[11] Nad rámec výše uvedeného Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že rozhodnutí o nepřiznání odkladného účinku je dočasné povahy a nijak nepředjímá, jakým způsobem bude o kasační stížnosti meritorně rozhodnuto.

[12] Jde-li o uložení povinnosti zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku (výrok II.), vycházel zdejší soud ze závěrů usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, č. 4616/2024 Sb. NSS, zejména bodu [23] odůvodnění, dle něhož tato povinnost vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto, a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit. Proto je soud ve správním soudnictví v usnesení o návrhu na přiznání odkladného účinku současně povinen výrokem uložit povinnost zaplatit poplatek za tento návrh, a to ve výši 1 000 Kč podle položky 20 sazebníku poplatků. Tento soudní poplatek je splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost poplatek zaplatit uložena (§ 7 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů).

[13] Soudní poplatek lze zaplatit:

- v hotovosti na pokladně Nejvyššího správního soudu v úředních hodinách (informace o úředních hodinách dostupné zde: <https://www.nssoud.cz/kontakty/pokladna>) nebo
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1050311625**.

Poučení:

Pokud úhradu soudního poplatku provádí **jiná osoba než povinná**, je nutno do zprávy pro příjemce na příkazu k úhradě uvést, za koho se úhrada provádí.

Nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, bude jej Nejvyšší správní soud vymáhat.

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 27. června 2025

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu